

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 102.486 van 10 januari 2002
in de zaak A.94.019/XIV-4658.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat R. QUINTELIER,
 kantoor houdende te 2140 ANTWERPEN,
 Plantin & Moretuslei 141

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 7 juni 1967 en van Ghanese nationaliteit, op 27 juli 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 30 mei 2000 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt verworpen, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij op dezelfde dag ter kennis gebracht;

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST ;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 20 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 19 december 2001 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS ;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat R. QUINTELIER verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur M. STERCK, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 18 januari 2001, in haar eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 en op artikel 43 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 15 mei 1992 en verklaart zich tot tweemaal toe vluchteling. Zijn asielaanvraag wordt telkenmale verworpen.

1.2. Op 6 maart 1998 dient verzoeker bij de burgemeester van de stad Mechelen een aanvraag in tot machtiging op grond van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

1.3. Op 30 mei 2000 verwerpt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken deze aanvraag. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Betrokkene heeft geprobeerd de Belgische autoriteiten te bedriegen en maakte daarbij gebruik van identiteitsdocumenten die hem niet toebehoren, en legde ook valse verklaringen af.

Op 26.11.199(9)2 vroeg betrokkene asiel aan onder de identiteit van XXX, geboren te Kumasi op 07.06.1967, onderdaan van Ghana. Deze asielaanvraag werd afgesloten met een negatieve beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en (de) Staatlozen op 09.07.1992.

Op 17.02.1993 diende betrokkene een nieuwe asielaanvraag (in). Hij identificeerde zich toen met een Liber(i)aans paspoort onder de naam van B. T., geboren te Monrovia op 10.10.1970, onderdaan van Liberia. Deze asielaanvraag werd eveneens afgesloten met een negatieve beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en (de) Staatlozen op 01.04.1993.

Op 21.01.1994 is betrokkene met (de) hulp van de Internationale Organisatie voor Migratie naar Ghana teruggebracht.

Op 21.07.1997 is betrokkene blijkbaar terug(gekomen) want bij een grenscontrole aan de Nederlandse grens identificeert hij zich nu onder de naam van XXX, geboren te Kumasi op 10.01.1963, onderdaan van Ghana (O.V. 4.078.053).

Derhalve wordt zijn (aanvraag) om machtiging tot verblijf verworpen.
(…)”.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel het volgende uiteenzet :

“Verzoeker dient in afwachting van de behandeling van onderhavige procedure, uit te wijken naar het buitenland.

Dit wil concreet zeggen dat verzoeker voor onnoemelijke tijd zal gescheiden worden van zijn kind.

Dit is uiteraard een ernstig en onherstelbaar nadeel.”;

2.2. Overwegende dat het voorwerp van het verzoekschrift de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 30 mei 2000 tot verwerping van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is; dat verzoeker er verkeerdelijk lijkt van uit te gaan dat deze beslissing een verwijdering van het grondgebied van het Rijk inhoudt; dat een eventuele verwijdering van het grondgebied het gevolg is van het bevel van 4 juli 2000 om het grondgebied te verlaten, beslissing die door verzoeker niet wordt bestreden met onderhavig verzoekschrift;

2.3. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat verzoeker niet getuigt van het rechtens vereiste actueel belang, vermits hij een regularisatieaanvraag heeft ingediend overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk; dat een onderzoek van en uitspraak over deze exceptie slechts zou vereist zijn indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor de schorsing vervuld zijn; dat dit niet het geval, zoals blijkt uit wat volgt; dat uit stuk 176 van het administratief dossier blijkt dat verzoeker een aanvraag tot regularisatie heeft ingediend, overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, onder het referentienummer 280020002501001; dat hieromtrent het volgende kan worden overwogen;

Overwegende dat artikel 14 van voornoemde wet van 22 december 1999 als volgt luidt :

“Behalve voor maatregelen tot verwijdering, die gemotiveerd zijn door de openbare orde of de nationale veiligheid, of tenzij de aanvraag kennelijk niet beantwoordt aan de voorwaarden bepaald in artikel 9, zal er niet feitelijk worden overgegaan tot verwijdering tussen de indiening

van de aanvraag en de dag waarop een negatieve beslissing wordt genomen met toepassing van artikel 12.”;

Overwegende dat betreffende dit artikel in de memorie van toelichting onder meer het volgende staat te lezen :

“Dit artikel bekrachtigt het principe volgens hetwelk er niet zal worden overgegaan tot een effectieve verwijdering van de aanvragers tijdens de onderzoeksperiode van hun aanvraag. M.a.w. wanneer een verwijderingsmaatregel beslist werd, blijft deze bestaan maar er wordt over gewaakt dat deze materieel niet wordt uitgevoerd tot op de dag van de eventuele negatieve beslissing. (Kamer, 2/ zitting van de 50e zittingsperiode, 1999-2000, DOC. 50 0234/001, p. 18).”;

Overwegende dat het belang van verzoeker moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift tot schorsing en tot nietigverklaring en dat het moet blijven bestaan tot op het ogenblik van de uitspraak van het arrest; dat in voorliggend geval, vermits de bestreden beslissing tijdelijk geschorst is, bij toepassing van artikel 14 van voornoemde wet, verzoeker op dit ogenblik niet van het rechtens vereiste actueel belang getuigt om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te vorderen; dat de ingestelde vordering tot schorsing bijgevolg niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden in beraad gehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien januari tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.